

Ramazan Hilâli Kudüs'ten doğar

7/06/2016, Salı

Akif Emre

Bazı acılar vardır, sürekli hatırlanması gerekir. Acıya sebep her ne ise ortadan kalkıncaya kadar hatırlamak gerek. Acıya da alışır insan... Bazı acılara alışmak ruhu alçaltır, kişiliği perişan eder. Alışmamak, direnmek, hatırlamak bazı acıların tek panzehridir.

Oruç her yıl kapımızı çaldığında **arınmaya** çağırır, **anmaya** davet eder.

Varlıktan vazgeçmeyi öğretir, yoksulları hatırlamamızı ister. Ve bir yandan yoksunluklarımızı bilincimizde taze tutmayı öğütler.

Kudüs her an anmayı gerektiren bir acı...

Bu yıl Ramazan'ın başlangıcı aynı zamanda Kudüs'ün düşüşüne giden savaşın başlangıç yıldönümüne denk geldi.

Oruç bir kez daha kapımızı çalıyor, bir kez daha Kudüs'ü hatırlatıyor. Nasıl oruç her yıl yeniden tüm diriliğiyle bize kendini hatırlatıyorsa, aynı zamanda Kudüs bilincimizi tazelemeye de çağırıyor. Ta ki, Kudüs âli kimliğini tekrar kazanana, yani özgürleşene kadar...

Tüm dünyada Müslümanları kasıp kavuran onca felaket, fitne ateşi, kaotik görüntüler dururken Kudüs'ü öne çıkarmayı lüzumsuz bulanlar olacaktır.

Eğer Kudüs bilincini yeterince kuşanabilmiş olsaydık yeterince arınıp anılması gerekeni anmayı hep gönlümüze yerleştirebilseydik yaşanmış olanlar da, yaşamakta olduklarımız da başımıza gelmezdi.

Kudüs'ü yitirten idraksizlikti, Kudüs'ü unutturan hamasettir.

Kuşanmamız gereken Kudüs bilincidir. Kudüs bir şehrin, bir mekânın adı olmaktan öte bir ümmetin varoluş bilincidir.

1967 savaşı, hamasetin körleştirdiği, acziyetin pelteleştirdiği bir beşeri coğrafyanın bize miras bıraktığı kanayan yaradır. Altı Gün Savaşlarının hemen başında 7 Haziranda Siyonist işgalciler Mağrip kapısına dayandılar.

9 Haziran'da Selahaddin Eyyubi'den bu yana ilk kez Mescid-i Aksa'da Cuma kılınmadı.

Çatışmalar Haremi Şerif'e dayanmış, bir avuç mücahidin dışında Kudüs'ü, Mescid-i Aksa'yı savunacak ordulardan eser kalmamıştı.

Yeryüzündeki tüm yoksulları hatırlayalım orucumuzla. Yeryüzünün yoksun kaldığını analım oruç vesilesiyle.

Kudüs bilincinden yoksun olanlar, Kudüs acısını idraklerinde diri tutamayanlar ne Halep'te ne Bağdat'ta ne yeryüzünün başka yerlerinde yaşanmakta olanları kavrayabilirler. Kudüs'te Cuma kılabiliriz, iftarlarımızı da yapabiliriz, hatta umre ziyaretlerimize Kudüs'ü de ilave edebiliriz; ancak bunlar Kudüs bilincimizi yeniler mi yoksa yaraya sünger mi çeker?

Kudüs'ün esaretinin yarım yüzyıla tamamlanmasına bir yıl kala, hala onun anlamına dair bizi kendimize getirecek çalışmalardan, sorunun ciddiyetini kavramaktan ve sorumluluğundan çok uzağız.

Hayatta karşılığı olmayan söylev ve söylemlerle anıyor gibi yapıyor; aslında uyutuluyor belki de uyuşturuluyoruz.

Kudüs ümmet bilincinin siyasal, askeri, stratejik mihenk taşıdır; ne Arabın ne Acemin ne Türkün meselesidir; bundan öte ortak şuur halidir. Irk, renk ayırmadan hepimizi saran ortak Ramazan iklimi aynı zamanda Kudüs'ün soluğunu da ruhlarımıza üflemeli...

Kudüs'ün kutsanmış anlamından uzak düşmek, yoksunluğunu hatırlamamak kendini inkara kadar götürür. Gelenek içinde temsil ettiği sembolizminden uzak kalmak da bilinci köreltir, ruhları köleleştirir.

Peygamberlerin ayak izini, soluduğu havayı taşıyan, Miraca uzanan yolun kesiştiği mekândan ayrı kalmak Müslüman kalplerin ölümdür. Miracı olmayan Müslümanlık nasıl tasavvur edilemezse miracın yeryüzünde izdüşümü gibi olan Kudüs de unutulmaz.

Bu Ramazan'da Kudüs ve başka yoksunluklarımızı hatırlamaya, yenilenmeye her zamankinden daha çok muhtacız. Miraç'a ilk adım Kudüs'ten atılır, Ramazan hilâli Kudüs'ten doğar.